

УДК 327:351.746.1

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ

Пилипенко О. Є.

Доктор історичних наук, професор, завідувачий кафедрою політології, соціології і права Національного університету харчових технологій.

Анотація. Серед існуючих численних сучасних проблем міжнародної безпеки можна назвати багато факторів: глобалізація, інтеграція, конвергенція, регіоналізація, сепаратизм, тероризм, демографічні проблеми, голод, поглиблення екологічної кризи. Розглянуті актуальні проблеми міжнародної екологічної безпеки в контексті системного прояву принципів її реалізації, що обґрунтовує необхідність консолідації зусиль міждержавних заходів природоохоронного характеру на засадах стійкого та збалансованого розвитку.

Україна взяла курс на євро інтеграцію і в цьому зв'язку дуже важливо з'ясувати виклики, загрози, проблеми, які існують в сучасному світі і загрожують їй на цьому шляху. Надзвичайно актуальна проблема боротьби з міжнародним тероризмом, тому що наслідки терористичних актів на важливих промислових об'єктах можуть призвести до серйозних катастроф. Також у сучасному світі все більшого значення набувають проблеми економічних та інформаційних воєн.

Ключові слова: глобалізація, регіоналізація, конвергенція, трансформаційні процеси, тероризм, екологія.

Постановка проблеми. Глобалізація світового економічного простору та інтернаціоналізація екологічних проблем спричиняють трансформацію стратегічних орієнтирів розвитку людства в напрямку досягнення збалансованості рівнів розподілу еколого-економічних благ та раціональності використання природних ресурсів між країнами.

Всепланетарне зростання екологічних загроз змушує оцінювати їх як визначальні й спрямовуючі фактори в сфері розвитку міжнародних відносин та відповідних змін у геополітичній ситуації. Це пов'язано зі складністю і суперечливістю процесів взаємодії систем техногенної цивілізації та природи. Власне ці взаємодії відбуваються за своїми законами, які разом узяті спроможні транслювати синергетичні ефекти в майбутнє. Через це загрози в природній і техногенній сферах у найближчій перспективі можуть стати домінуючими. Ці загрози, в свою чергу, здатні створювати та активізувати ряд інших загроз, що проявляються винятково високим градієнтом посилення факторів ураження населення, навколишнього середовища в момент їх виникнення, акумуляції та розвитку.

Мета статті – Постає необхідність дослідження міжнародної безпеки в контексті принципів її реалізації, які в поєднанні спроможні транслювати синергетичний ефект запобігання проявам поляризації країн світу та загрозам природного, техногенного, демографічного, економічного, військового, гуманітарного та іншого характеру. Такі стратегічні вектори поступу суспільства все більше інтегруються у сферу геополітичних інтересів експансії – просторового розширення потенціалу розвитку та стійкості самоорганізації суспільства в здобутті ресурсів життєзабезпечення та відновлення конкурентних переваг.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Зростання масштабів антропогенного впливу на біосферу та неспроможність за ряду випадків призупинити посилення еколо-

гічних ризиків функціонування економічних і політичних систем індустріальних країн вивчали вчені: О. Білорус, О. Васюта, А. Гальчинський, З. Герасимчук, Б. Губський, М. Долішній, А. Філіпенко, Є. Хлобистов, О. Чумаченко, В. Шевчук та ін. Вони дослідили внутрішній і зовнішній контекст формування міжнародної екологічної безпеки. Політичні проблеми вивчали Я. Тимків, Л. Артюшин, О. Тевелєв, Н. Камінська та інші. На їх думку на сьогоднішній день спостерігається утворення надконтинентальних центрів сили впливу на світові процеси через активізацію нових форм конкуренції учасників міжнародних відносин – держав-лідерів економічного розвитку, транснаціональних корпорацій, транснаціональних банків, світових виробничих центрів, техномегаполісів, міжнародних неурядових організацій та ін. За своєю конфігурацією та структурою ці суб'єкти є надзвичайно рухливі та економічно потужні в потенціалі перерозподілу ресурсів світу.

Основні результати дослідження. Після завершення Другої світової війни виникли нові можливості для розвитку країн світу. Виникли дві нові конкуруючі моделі держав світу. З'явилися передумови для діалогу різних цивілізацій. Припинення «холодної війни» дав можливість країнам Європи розвиватися, без страху бути знищеним під час ядерної війни. Однак, зникнення глобальної загрози, а разом з нею – і характерного для блокового протистояння тотального контролю за інформацією, переміщенням людей, капіталів, технологій, зброї зумовило вихід на передній план нових, загроз та викликів [1, с. 112]. Особливість умов кінця ХХ – початку ХХІ ст. полягає в тому, що на зміну домінуючій глобальній загрозі світу й інтересам наддержав, прийшло величезне число потенційних загроз меншого масштабу, але при цьому досить серйозних за своїми наслідками для стабільності, що торкає інтереси багатьох держав, а також членів європейської спільноти.

Загрози виникли в різних сферах життєдіяльності. Вони мають суб'єктивний і об'єктивний характер. Все, що людина створила своїми руками, може стати причиною загрози для її існування. Стрімкий науково-технічний прогрес, глобалізація, модернізація, постійне зростання потреб людства породили і негативні наслідки. Як приклад нових загроз можна навести: транспортні аварії, катастрофи, вибухи на атомних станціях і хімічних підприємствах, вдосконалення зброї масового знищення, руйнацію озонового шару Землі, глобальне потепління тощо.

Існує багато класифікацій загроз для національної та міжнародної безпеки залежно від різних критеріїв. Більшість вчених виділяють за критерієм характеру загроз: політичні, військові, економічні, соціальні, культурні, екологічні та ідеологічні [2, с. 177-178]. Виділимо основні з них:

- загроза світової ядерної війни;
- зростаючий розрив в рівні економічного та культурного розвитку між розвинутими індустріальними країнами Заходу і країнами, що розвиваються;
- економічна і культурна відсталість країн Азії, Африки та Латинської Америки;
- проблема голоду і злиднів;
- обмеженість необхідних для подальшого економічного розвитку людства природних ресурсів;
- екологічні проблеми;
- наростаючі демографічні проблеми;
- негативні наслідки НТР;
- загострення проблеми міжнародного тероризму та екстремізму;
- поширенню наркоманії, алкоголізму та СНІДу;
- порушення прав людини;
- руйнування культурної спадщини і моральних цінностей;

- цивілізаційне протистояння між християнським і мусульманським світом (внаслідок руйнування та нівелювання національно-культурного розмаїття різних цивілізацій шляхом підміни цінностей певним ліберальним ерзацом західної культури; несправедливості розподілу та споживання ресурсів планети окремими країнами;
- розповсюдження ядерної, хімічної, біологічної, геофізичної, космічної, психотропної, екологічної зброї та технологій масового ураження;
- утворення нових центрів сили, протистояння і боротьби між ними за лідерство (Європейський Союз, Китай, Індія, Бразилія, Росія);
- виникнення глобальних соціальних спалахів і протестів межової злиденності й бідності в країнах «третього світу» [3, с.17].

Детальніше зупинимося на деяких з них. Глобалізацію можна визначити як поширення європейської системи держав по всьому світу та її трансформація в систему держав глобального типу. Конференція ООН по розвитку визначає глобалізацію як появу допоміжних організацій, місією яких є керування розгалуженою мережею дій і трансакцій [4, с. 5]. Визначення глобалізації як довгострокового процесу припускає перехід до глобального стану світу, за якого взаємозалежні мережі діють поверх традиційних міждержавних кордонів. Цей новий глобальний устрій також невіддільний від глобального управління, а світове співтовариство повинне взяти на себе колективну відповідальність у різних галузях.

Політична глобалізація означає, що політичні події (конфлікти, політична боротьба, вибори й т. п.) у тій або іншій країні можуть набувати глобального значення й зачіпати інтереси інших держав. Політична глобалізація вимагає прийнятної форми подолання принципу невтручання, яка супроводжується впровадженням у світову практику нових механізмів забезпечення миру. Це потребує спеціальних миротворчих операцій та міжнародних санкцій проти окремих антигуманних режимів.

Отже, у глобалізованому світі йдеться вже не про обмежену тими чи іншими національними рамками, а воістину нероздільну, загальну владу. Звичайно, на сьогодні вона відсутня та немає достатніх ознак її близької появи для забезпечення міжнародної безпеки. Глобалізація призводить до появи нових форм управління. Світ є глобальним у розумінні нарощування єдиних, наскрізних транснаціональних вимірів і просторів; але треба взяти до уваги той факт, що перевагами такої глобальності користуються одні (найбільш розвинені європейські країни-лідери), а витрати несуть інші країни. Політику слід визнати одним з інтегруючих факторів, що пов'язує долі народів й готує єдину історичну перспективу людства. Якщо політика є виробництвом влади, то глобальна політика є драма, пов'язана з виробництвом, розподілом і перерозподілом влади у світовому масштабі.

Глобалізації сприяє створення ТНК, транснаціональні співтовариства і міжнародних організацій. Хоча глобалізація не означає остаточного занепаду сучасної держави, багато аналітиків дійшли висновку, що розподіл владних повноважень у рамках міжнародної системи стає більш масштабним. Нова система владних відносин характеризується плюралізмом джерел влади. Держава-нація є лише одним з таких джерел. Вона вже не контролює усі процеси на своїй території. Важливою тенденцією у світовій політиці, що з'явилася на рубежі двадцятого й двадцять першого століть, є приватизація державних функцій, пов'язаних з використанням військової сили. В епоху глобалізації міжнародні режими можуть виступати як самостійні фактори міжнародних відносин, загальні принципи, норми, правила та процедури прийняття рішень. В сучасному світі все більше значення набувають економічні та інформаційні аспекти забезпечення безпеки. Економічні кризи в умо-

вах глобалізації світового господарства в лічені години дестабілізують економіку. Можливі наслідки негараздів в функціонуванні інформаційних мереж – катастрофічні, оскільки інформація набула якостей невід’ємного вирішального економічного, політичного та соціального чинника [5, с. 18].

Важливо підкреслити, що більшість загроз для безпеки мають політичний характер. Окрім загроз спричинених природними явищами (повені, виверження вулкану), політичний характер мають, наприклад, викиди підприємств, забруднення земель, закупівля зброї масового ураження і міжконтинентальних ракет тощо [6, с. 25].

Модель аналізу безпеки в контексті загроз вимагає все ж певних уточнень та поправок. Часто загрози сприймаються як дуже широка група явищ, що негативно оцінюються. Проте частина явищ має характер не реальних загроз, а викликів для безпеки окремих держав. Але, якщо вчасне не відреагувати, то вони можуть трансформуватися у загрози для безпеки цілих народів та держав і мати негативний вплив на формування світової безпеки. Об’єктивне визначення загроз передбачає чітке усвідомлення параметрів, поза межами яких певне явище втрачає можливості саморегуляції та потребує зовнішнього втручання для збереження стабільності соціальної системи нівелювання факторів загрози [7, с. 181].

В XXI ст. діапазон загроз глобальній, регіональній, у тому числі і європейській безпеці, змінився повністю. Поява нових загроз і викликів змусила уряди багатьох країн переглянути традиційні підходи до вирішення проблем безпеки. Як приклад наведемо неконтрольовану міграцію або демографічні диспропорції. Поява такого роду викликів стала можливою тільки в сучасному світі. Часто вони пов’язані з іншими проблемами. Наприклад, проблему організованої злочинності дуже важко відокремити від проблеми відмивання грошей і корупції. Більше того, самі загрози та виклики часто взаємопов’язані та взаємозалежні. Глобалізація змушує держави змінити не тільки свої підходи до визначення суті нових загроз, але і розробити нові інструменти їхньої нейтралізації.

Після 11 вересня 2011 р. на перший план вийшла проблема тероризму. Створення та функціонування глобальної терористичної мережі (до її складу входять найбільш одіозні терористичні угруповання: єгипетські «Ал-Гамаат ал-ісламія», «Ал-Джихад», алжирські «Фронт ісламського порятунку», пакистанські «Джамаат ал-фукра», «Харакат ал-ансар», палестинські ХАМАС, «Ісламський джихад», ліванська «Хизбалла», міжнародні «Аль-Каїда», «Світовий фронт джихада» та інші) [8, с. 114]. Останні події в Сирії та Україні довели, що ефективна боротьба з проявами тероризму можлива лише шляхом об’єднання зусиль міжнародної спільноти. Особливо загострилися в наші дні екологічної проблеми, а саме:

- руйнування озонового шару атмосфери та проявів глобальних змін клімату (посилення тепличного ефекту; зростання рівня викидів метану, аерозолів, радіоактивних газів; зміна концентрації озону в тропосфері та стратосфері; підвищення температури повітря на 1-5°C; танення льодовиків Арктики, підняття рівня Світового океану на 1 м), що може призвести до катастрофічних загроз життю і здоров’ю людей, загостренню силових конфліктів у багатьох країнах світу [9, с. 46];
- забруднення Світового океану через екстенсивну діяльність ТНК, захоронення в ньому отруйних і радіоактивних речовин, насичення вод вуглекислим газом з атмосфери, надходження антропогенних нафтопродуктів, важких металів і складних органічних сполук [10, с. 54];
- стрімке зростання кількості населення світу (з 6,1 млрд. осіб (2000 р.) до 10 млрд. осіб (2050 р.) та трансформація детермінантів руху міграційних потоків (екологічні мігранти, екологічні біженці) [11, с. 10-11];

- обмеженість доступу до світових енергоресурсів та непропорційність їх використання країнами світу (за останнє десятиріччя економічно розвинуті країни споживали близько 70% світової енергії та металів, 60% харчових продуктів [12, с. 185-186]);
 - зростання обсягів споживання та дефіциту ресурсного й енергетичного забезпечення. Так, світових ресурсів нафти для енергозабезпечення цивілізації вистачить лише на 30-60 років, природного газу – на 40-70 років [13, с. 195].

Всі наведені проблеми потребують створення цілої системи світової безпеки. Для цього потрібна консолідація зусиль усієї світової спільноти і міжнародних організацій. Від ефективності діяльності нових організацій залежить майбутня світова безпека. Першочерговими завданнями, які країни мають вирішувати найближчим часом, на нашу думку є наступні:

У військовій галузі:

- відмова від ядерної війни;
- демілітаризація космосу;
- ліквідація ядерної і хімічної зброї;
- скорочення звичайних озброєнь;
- зменшення військових витрат.

У політичній галузі:

- забезпечення права кожного народу на свободу свого соціального і політичного вибору;
- справедливе врегулювання конфліктів;
- зміцнення довіри між народами.

В економічній галузі:

- відмова від будь-яких форм економічної дискримінації;
- встановлення нового економічного порядку.

В галузі екології:

- об'єднання зусиль всіх держав у боротьбі зі зростаючою забрудненістю навколишнього середовища;
- розвиток екологічно чистих, безвідходних технологій і виробництв;
- збереження озонового шару планети.

У гуманітарній сфері:

- розширення культурного та наукового міжнародного співробітництва;
- взаємодія в сфері медицини та освіти;
- дотримання політичних та інших прав людини.

Все це дає підстави прогнозувати майбутні міждержавні «діалоги» та конфлікти не лише як мілітарні, політичні, демографічні, екологічні, культурні, але й між цивілізаційні [14, с. 1]. Теоретичне підґрунтя яких формувалось у межах полярних підходів – загальне «замирення», і міжцивілізаційний розкол і зіткнення. Ця конфронтація сконцентрована переважно на межах цивілізацій (Балкани, Кавказ, Палестина, Синцзянь-Уйгурія, Тибет). Тому проблеми міжцивілізаційної взаємодії у XXI ст. постають найбільш актуальними, вагомими і, водночас, складними в їх розв'язанні, у тому числі в контексті міжнародних проблем [15, с. 432].

Зазначені конфлікти можуть зумовлюватися досягненням рівня граничних значень у розвитку суспільства, що спричинятимуть небезпечні та катастрофічні наслідки. Зокрема зміни клімату та глобальне потепління, може призвести не лише до скорочення рівня світового ВВП на 20%, але й спричинити потужні паводки в Бангладеш, В'єтнамі, Єгипті, Індії, Індонезії, Китаї, США, Таїланді, Філіппінах та Японії (можуть постраждати майже

70% найбільших міст планети: Гонконг, Нью-Йорк, Санкт-Петербург, Сідней, Сінгапур, Олександрія, Каїр, Лос-Анджелес, Буенос-Айрес, Ріо-де-Жанейро, Бангкок, Джакарта, Калькутта, Токіо, Шанхай та ін.) [16]. Потужні паводки спостерігались весною та влітку 2014 року в Японії і Китаї.

Висновки. Таким чином, проведене дослідження засвідчує, що перед всіма країнами світу міжнародна безпека постає важливим питанням порядку денного у визначенні стратегій виживання сучасного покоління, оскільки наслідки глобальних процесів негативно позначаються на більшості країн світу, а глобальне потепління вже сьогодні перетворюють нестабільні регіони планети в зони збройних конфліктів за природні ресурси. Тому формування міжнародної системи безпеки має здійснюватись не за рахунок дискримінації, знедолення людей в певних регіонах і країнах світу, а реалізовуватися у відповідності до загальноновизнаних світовою спільнотою паритетних засад із урахуванням різноманітних факторів.

Список використаної літератури

1. Рыхтик М. И. Эволюция понятия «безопасность»: от «жестких угроз» до «мягких вызовов» / М. И. Рыхтик // Современные проблемы мировой политики: Безопасность, конфликты и их анализ / Под ред. М. М. Лебедевой. – М. : Аспект-Пресс, 2002. – 257 с.
2. Тимків Я. Особливості та класифікація сучасних загроз національній та міжнародній безпеці / Ярополк Тимків // Науковий вісник. Одеський державний економічний університет. – 2006. – № 11 (31). – 221 с.
3. Артюшин Л. М. Теоретичні аспекти стратегій воєнної безпеки суспільства і держави: Монографія / Л. М. Артюшин, Г. Ф. Костенко. – Харків : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2003. – 178 с.
4. Камінська Н. В. Вплив глобалізації та регіоналізації на сучасні міжнародно-правові відносини / Н. В. Камінська // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – Вип. 120. – Ч. 1. – 2014. – С. 5.
5. Лук'яненко Д. Г. Глобальна економічна інтеграція: Монографія / Д. Г. Лук'яненко. – К. : ТОВ «Нац. підручник», 2008. – 318 с.
6. Бодрук О. С. Структури воєнної безпеки: національний та міжнародний аспекти: Монографія / О. С. Бодрук. – Київ : НІПМБ, 2001. – 295 с.
7. Філіпенко А. С. Цивілізаційні виміри економічного розвитку / А. С. Філіпенко. – К., 2003. – 281.
8. Добаева И. «Новый терроризм»: глобализация и социально-экономическое расслоение» / И. Добаева, А. Добаев // Международная экономика и международные отношения. – 2009. – № 5. – С. 114-120.
9. Елдышев Ю.Н. Изменение климата: факты и факторы / Ю. Н. Елдышев // Экология и жизнь. – 2008. – № 3 (76). – С. 46.
10. Мировой океан стал мировой свалкой // Экология и жизнь. – 2007. – № 11 (72). – С. 54.
11. Невелев О. М. Сталий розвиток регіону: стратегічні напрями та механізми. / О. М. Невелев, Б. М. Данилишин. – К., 2002. – 410 с.
12. Кисельов М. М. Концептуальні виміри екологічної свідомості: монографія / М. М. Кисельов, В. Л. Деркач та ін. – К. : Парапан, 2003. – 380 с.
13. Шевцов А. І. Майбутнє людства необхідно спланувати: глобальні загрози і довгострокова стратегія розвитку України / А. І. Шевцов // Стратегічні пріоритети. – 2007. – № 1 (2). – С. 193.

14. Калінчик М. Як США та країни ЄС із кризи виходили / М. Калінчик // День. – 2014. – № 162. – 3 вересня.
15. Радзиховский А. П. Человечество против человека / А. П. Радзиховский, Л. В. Кейсевич. – К.: Феникс, 2002. – 432 с.
16. Бохан А. В. Міжнародна екологічна безпека: сучасні виміри та принципи реалізації // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» Дніпропетровський державний аграрно-екологічний університет. – 2009. – Режим доступу: www.local-host/2009/10/28/world.

MODERN PROBLEMS OF INTERNATIONAL SAFETY

O. Pylypenko

Doctor of history science, Professor, Chair of department of politology, sociology and law of the National university of food industry.

Abstract. *Among the existing numerous trends and problems international safety: in today's world globalization, integration, convergence, regionalism, terrorism, ecology problems, hungry and other.*

The issues of the day of international ecological safety are considered in the context of system display of principles of its realization, that an obruntovue necessity of consolidation of efforts of intergovernmental measures of nature protection character is on principles of steady and balanced development.

For the young State of Ukraine, as well as for many other States, it is important to ascertain the challenges, threats and dangers, as well as perspective and new opportunities of the mentioned processes. Most important problem of struggle to the World terrorism. And also took part problem of economics and information wars.

Key words: *globalization, regionalization, integration. convergence. Transformation processes, international relations, terrorism, ecology problems.*

Referances

1. Ryhtik M. P. Evolucionia poniat «bezopasnost»: vid «zhostkih ugroz» do «miagkih vizovov» // *Sovremennye problemy mirovoy politiki bezopasnost, konflikty I ih analiz / Pod red. M. M. Lebedevoy.* – М. : Aspect-Press, 2002. – 257 p.
2. Tymkiv Y. Osoblivosty ta klasyfikacia suchasnyh zagroz nacionalnoy ta mizhnarodnoy bezpeci / Y. Tymkiv // *Naukoviy visnyk. Odeskiy derzhavniy universitet.* – 2006. – № 11 (31). – 221.
3. Artushin L. M. Teoretichni aspekty strategiy voennoi bezpeki suspilstva I derzhavi. Monografia / L. M. Artushin, G. F. Kostenko. – Harkiv: Vid-vo Nac. un-tu vnutr. sprav, 2003. – 178 p.
4. Kaminska N. V. Vpliv globalizacii ta regionalizacii na suchasni mizhnarodno-pravovi vidnosini / N. V. Kaminska // *Aktualni problemi mizhnarodnih vidnosin.* – Vip. 120. – Ch. 1. – 2014. – S. 5.
5. Lukianchenko D. G. Globalna ekonomichna integracia: Monografia / D. G. Lukianenko. – K.: TOV «Nac. pidruchnik», 2008. – 318.
6. Bodruk O. S. Struktury voennoi bezpeky: nacionalniy ta mizhnarodniy aspektu: Monografia / O. S. Bodruk. – K.: NPPMB, 2001. – 295 p.
7. Filipenko A. S. Civilizaciyni vyniry ekonomichnogo rozvitku / A. S. Filipenko. – K., 2003. – 281 p.
8. Dobaeva P. «Noviy terrorizm»: globalizacia i socialno-ekonomicheskoe rassloenie» / P. Dobaeva, A. Dobaev // *ME i MO.* – 2009. – № 5. – S. 114-120.
9. Eldyshev Y. N. Izmenenie klimata: fakty i faktory / Y. N. Eldyshev // *Ekologia i zhisn.* – 2008. – № 3 (76). – S. 46.
10. Mirovoyu okean stal mirovoy svalkoj // *Ekologia i zhisn.* – 2007. – № 11 (72). – S. 54.
11. Nevelev O. M. Staliy rozvitok regionu: straregichni napriamy ta mehanizmy / O. M. Nevelev, B. M. Danilishin. – K., 2002. – 410 p.
12. Kiselov M. M. Konceptualni vymiry ekologichnoi svidomosti: monografia / M. M. Kiselov, B. L. Derkach ta in. – K. : Parapan, 2003. – S. 380 p.

13. Shevcov A. I. Maybutne ludstva neobhidno splanuvaty: globalni zagrozy i dovhostrokovna strategia rozvitku Ukrainy / A. I. Shevcov // Strategichni prioriteti. – 2007. – № 1 (2). – S. 193.
14. Kalinchuk M. Yak SSHA ta krayni ES iz kryzi vihodyly / M. Kalinchuk / Den. – 2014. – № 162. – 3 veresnia.
15. Radzihovskiy A. P. Chelovechestvo protiv cheloveka / A. P. Radzihovskiy, L. B. Keysevich. – K. : Feniks, 2002. – 432 p.
16. Bohan A. B. Mizhnarodna ekologichna bezpeka: suchasni vymiry ta principy realizacis / A. V. Bohan // Elektronne naukove fahove vydannia «Efektivna ekonomika» Dnipropetrovskiy derzhavniy agrarno-ekologichniy universitet. – 2009. – Rezhim dosctupu: [www.localhost / 2009/10/28/world](http://www.localhost/2009/10/28/world).

СОВРЕМЕННЫЕ ПРОБЛЕМЫ МЕЖДУНАРОДНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Пилипенко А. Е.

Доктор исторических наук, профессор, заведующий кафедрой политологии, социологии и права Национального университета пищевых технологий.

Аннотация. Среди существующих многочисленных современных проблем международной безопасности можно назвать много факторов: глобализация, интеграция, конвергенция, регионализация сепаратизм, терроризм, демографические проблемы, голод, углубление экологического кризиса. Рассмотренные актуальные проблемы международной экологической безопасности в контексте системного проявления принципов её реализации, которая обосновывает необходимость консолидации усилий междугосударственных мероприятий природозащитного характера на основах стойкого и сбалансированного развития.

Украине, которая взяла курс на евроинтеграцию, очень важно выяснить вызовы, угрозы, проблемы, которые существуют в современном мире и угрожают ей на этом пути. Чрезвычайно актуальна проблема борьбы с международным терроризмом, потому что последствия террористических актов на важных промышленных объектах могут привести к серьезным катастрофам. Также в современном мире все большего значения приобретают проблемы экономических и информационных войн.

Ключевые слова: глобализация, регионализация, конвергенция, трансформационные процессы, терроризм, экология.